

Posudek oponenta ročníkové práce ve školním roce 2023/24
studenta Sebastianana Kleinhampla
na téma
Architektonický popis a geometrické konstrukce budov
pod vedením Radovana Daniela

Student si zvolil téma, které cílí na praktické dovednosti potřebné pro architekta. Kromě povedených řešerší ke vzniku vybraných staveb, klade student v práci důraz na odborný popis tří budov, z nichž jedna je z našeho a dvě z minulého století. V architektonických termínech zprostředkovat čtenáři souhrnnou představu složitých vybraných objektů je nejen pro středoškolského studenta náročný úkol. Mohu konstatovat, že v této práci je zvládnutý bravurně. Jedinou připomínku, kterou k této části mám, se týká pojmosloví některých částí Plečnikova elegantního městského kostelu na Vinohradech. Jak student v práci sám popisuje, Plečnik vycházel u stavby Nejsvětějšího srdce Páně z antického chrámu. Z toho důvodu by bylo přiměřené používat k popisu jednotlivých detailů i příslušnou terminologii. Místo o „nad sloupy [...] jsou z omítky vystouplé směrem dolu prohnuté oblouky“ (str. 19), by bylo záhodné mluvit o „nad sloupy je reliéf stylizovaných girland.“ a místo „malých věžiček“ (str. 19) mluvit o „obeliscích“.

V praktické části se student věnuje přenášení nárysu a bokorysů z fotografií na papír včetně překreslení půdorysu. Tato tradičně v architektuře používaná trojice nárys-bokorys-půdorys poskytuje kromě modelu nebo v novějších dobách počítačové simulace nejlepší uchopení vyobrazené stavby. V praktické části mají výsledky různou kvalitu, nejslabší jsou výkresy Tančícího domu, s kterými student začal. Úroveň snižuje i fotografické zachycení výkresů, které není ostré a šikmo ořezané. Oproti tomu další práce už mají velmi přesvědčivé výsledky jako například výkresy projektu Masaryčka, kde kresba má téměř profesionální kvalitu.

V této celkem povedené části ale přeci mám ještě jednu výhradu, a to u Nejsvětějšího Srdce Páně. U tohoto konkrétního objektu se student rozhodl zavedený postup trojice výkresu, bokorysu a půdorysu narušit – s odůvodněním, že Plečnikův půdorys není zajímavý, ho student vynechal. To ale svědčí o jistém nepochopení, protože zajímavost netkví pouze ve výstřednosti půdorysů nebo v kreslířských výzvách. Od starověku jsou v architektuře stěžejní proporce a ty se divákovi vyjeví až tehdy, když k nárysu a bokorysu má před očima i půdorys.

Zmíněný „prohřešek“ student ale napravil svou uměleckou částí, v rámci které vypracoval ze sochařské hlíny model Plečnikova kostela Nejsvětějšího Srdce Páně. Modelování považuji za výborný nápad pro uměleckou část. Z fotografií, které student do ročníkové práce vložil, je vidět, že se s úkolem zabýval opravdově,

model je velkoryse pojat a dobře prostorově uchopen. Obelisky na snímcích ještě nejsou zcela symetrické, po rozhovoru se studentem jsem se dozvěděl, že se u fotografiích v práci ještě nejedná o finalizovaný stav – budu se těšit na definitivní dílo při prezentaci ročníkové práce.

Silné stránky této ročníkové práce jsou jasná a přehledná struktura, jednoznačně vymezené cíle, důraz na praktické využití a kvalitní technické provedení. Všechny tři části ročníkové práce tvoří soudržný a logicky strukturovaný celek.

Text je vhodně členěn víceúrovňovými nadpisy, formátování je v pořádku. Práce se zakládá na kvalitních odborných knižních a internetových zdrojích, které student korektně cituje. Důležitou roli hrál v práci i schopný konzultant na odborný popis architektonických prvků – je to část práce, kterou vedle výkresu Masaryčky považuji za jednu z nejlepších této ročníkové práce.

Mohu konstatovat, že práce přináší komplexní a hodnotné zpracování architektonického tématu. Z těchto důvodů mohu práci doporučit k prezentaci.

V Istanbulu, 12. 6. 2024, oponent práce, Filip Gundlach